

سرشناسه	: مسلم، ابراهيم، ۱۳۵۲، گردآورنده
عنوان و نام پدیدآور	: اعمال مسجد مقدس جمکران - گردآورنده ابراهيم مسلمی
مستخلصات نشر	: قم فجر قرآن کریم، ۱۳۹۹.
شابک	: ۹۷۸-۹۶۴-۲۶۰۳-۰۹-۱
موضوع	: دعاها
موضوع	: Prayers
رده بندی کنگره	: BP ۳۷۷/۸
رده بندی دیویی	: ۲۹۷/۷۷۲
شماره کتابشناسی ملی	: ۶۲۴۶۴۶۵

نام کتاب: اعمال مسجد مقدس جمکران

ناشر: فجر قرآن

مولف: حجت الاسلام ابراهيم مسلمی

نوبت چاپ: اول ۱۳۹۹

تیراژ: ۲۰۰۰ نسخه

شابک: ۹۷۸-۹۶۴-۲۶۰۳-۰۹-۱

قیمت: ۸۰۰۰۰ ریال

تلفن بخش قم: ۰۹۱۷۹۵۰۲۶۵۸

فهرست مطالب

- بخش اول: تاریخچه مسجد مقدس جمکران..... ۴
- پیشگویی امیرمومنان (ع) از مسجد مقدس جمکران..... ۸
- بخش دوم: اعمال مسجد مقدس جمکران..... ۹
- بخش سوم: زیارت امام حسن عسکری (ع)..... ۱۰
- زیارت مادر مکرمه امام عصر (عج)..... ۱۶
- زیارت آل یاسین..... ۲۲
- ذکر صلوات بر امام عصر (عج)..... ۳۱
- دعای فرج..... ۳۳
- دعای سلامتی امام عصر (عج)..... ۳۵
- دعای شریف غریق..... ۳۶
- دعای معرفت..... ۳۷
- استغاثه به امام زمان (عج)..... ۳۸
- صلواتی گرانقدر با مضامین عالیه..... ۴۳
- چهل مرتبه دعا کردن باعث اجابت دعاست..... ۴۶
- بخش چهارم: توصیه های علما و مراجع در مورد مسجد جمکران... ۴۷
- یکی از راه های توسل به امام عصر (عج)..... ۵۲

اعمال مسجد مقدس جمکران

به همراه زیارت امام حسن عسکری علیه السلام پدر مکرّم حضرت امام عصر علیه السلام
و مادر مکرّمه آن حضرت و صاحب روضه مقدس جمکران
و زیارت آل یاسین و ...

بسم الله الرحمن الرحيم

بخش اول: تاریخچه مسجد مقدس جمکران

آن چه مسلم است، این است که این مسجد بیش از یک هزار سال پیش به فرمان حضرت بقیه الله عجل الله تعالی فرجه در بیداری و نه در خواب تأسیس گردید و در طول قرون و اعصار پناهگاه شیعیان و پایگاه منتظران و تجلیگاه حضرت صاحب الزمان عجل الله تعالی فرجه بوده است.

علامه بزرگوار میرزا حسین نوری (متوفای ۱۳۲۰ هجری) در کتاب ارزشمند نجم الثاقب که به فرمان میرزای بزرگ آن را تألیف کرد و میرزای شیرازی در تقریظ خود از آن ستایش فراوان کرد و نوشت: «برای تصحیح عقیده خود، به این کتاب مراجعه کنند تا از لمعان انوار هدایتش به سر منزل یقین و ایمان برسند» تاریخچه تأسیس مسجد مقدس جمکران را به شرح زیر آورده است: شیخ فاضل، حسن بن محمد بن حسن قمی، معاصر شیخ صدوق در کتاب تاریخ قم از کتاب مونس الحزین فی معرفه الحق والیقین از تألیفات شیخ صدوق، بنای مسجد جمکران را به این عبارت نقل کرده است: شیخ عقیف صالح حسن بن مثله جمکرانی می گوید: شب سه شنبه، هفدهم ماه مبارک رمضان ۳۷۳ هجری در سرای خود خفته بودم که جماعتی به در سرای من آمدند. نصفی از شب گذشته بود. مرا بیدار کردند و گفتند: «برخیز و امر امام محمد مهدی صاحب الزمان عجل الله تعالی فرجه را اجابت کن که تو را میخواند».

حسن بن مثله می گوید: «من برخاستم و آماده شدم» چون به در سرای رسیدم، جماعتی از بزرگان را دیدم. سلام کردم و جواب دادند و خوش آمد گفتند و مرا به آن جایگاه که اکنون مسجد (مقدس جمکران) است آوردند. چون نیک نگاه کردم، دیدم تختی نهاده و فرش نیکو بر آن تخت گسترده و بالشهای نیکو نهاده و جوانی سی ساله، بر روی تخت بر چهار بالش تکیه کرده و پیرمردی در مقابل او نشسته کتابی در دست گرفته بر آن جوان می خواند.

بیش از شصت مرد که برخی جامه سفید و برخی جامه سبز بر تن داشتند، برگرداو روی زمین نماز می خواندند. آن پیرمرد که حضرت خضر علیه السلام بود مرا نشانند و حضرت امام علیه السلام مرا به اسم خواند و فرمود: «برو به حسن بن مسلم بگو: «تو چند سال است که این زمین را عمارت میکنی و ما خراب میکنیم. پنج سال زراعت کردی و امسال دیگر باره شروع کردی عمارت میکنی، رخصت نیست که تو دیگر در این زمین زراعت کنی باید هرچه از این زمین منفعت برده ای برگردانی تا در این موضع مسجد بنا کنند». به حسن بن مسلم بگو: «این جا، زمین شریفی است و حق تعالی این زمین را از زمینهای دیگر برگزیده و شریف کرده است، تو آن را گرفته به زمین خود ملحق کرده ای! خداوند، دو پسر جوان از تو گرفت و هنوز هم منتبّه نشده ای؟! اگر از این کار بر حذر نشوی، نعمت خداوند از ناحیه ای که گمان نمی بری بر تو فرو می ریزد». حسن بن مثله عرض کرد: «سید و مولای من! مرادر این باره نشانی لازم است؛ زیرا مردم سخن مرا بدون نشانه و دلیل نمی پذیرند». امام علیه السلام فرمود: «تو برو رسالت خود را انجام بده، ما در این جا علامتی میگذاریم که گواه گفتار تو باشد. برو به نزد سید ابوالحسن و بگو تا برخیزد و بیاید و آن مرد را بیاورد و منفعت چند ساله را از او بگیرد و به دیگران دهد تا بنای مسجد بنهند و باقی وجوه را از رهق به ناحیه اردهال که ملک ما است بیاورد و مسجد را تمام کند و نصف رهق را بر این مسجد وقف کردیم که هر ساله وجوه آن را بیاورند و صرف عمارت مسجد کنند. مردم را بگو تا به این موضع رغبت کنند و عزیز بدارند و چهار رکعت نماز در این جا بگذارند؛ دو رکعت تحیت مسجد، در هر رکعتی یک بار «سوره حمد» و هفت بار سوره «قل هو الله احد» (بخوانند) و تسبیح رکوع و سجود را هفت بار بگویند و دو رکعت نماز صاحب الزمان عجل الله تعالی فرجه بگذارند، بر این نسق که در (هنگام خواندن سوره) حمد چون به «ایاک نعبد و ایاک نستعین» برسند آن را صد بار بگویند و بعد از آن فاتحه را تا آخر بخوانند. رکعت دوم را نیز به همین طریق انجام دهند. تسبیح رکوع و سجود را نیز هفت بار بگویند.

هنگامی که نماز تمام شد، تهلیل (یعنی لا اله الا الله) بگویند و تسبیح فاطمه زهرا علیها السلام را بگویند. آن گاه سر بر سجده نهاده صد بار صلوات بر پیغمبر و آلش علیهم السلام بفرستند».

و این نقل، از لفظ مبارک امام علیه السلام است که فرمود: «فَمَنْ صَلَّاهُمَا، فَكَأَنَّمَا صَلَّى فِي الْبَيْتِ الْعَتِيقِ».

هرکس، این دو رکعت (یا این دو نماز) را بخواند، گویی در خانه کعبه آن را خوانده است. حسن بن مثله می گوید: «در دل خود گفتم که تو این جا را یک زمین عادی خیال میکنی، این جا مسجد حضرت صاحب الزمان عجل الله تعالی فرجه الشریف است».

پس آن حضرت به من اشاره کردند که برو! چون مقداری راه پیمودم، بار دیگر مرا صدا کردند و فرمودند: «در گله جعفر کاشانی چوپان بُزی است، باید آن بز را بخری. اگر مردم پولش را دادند با پول آن خریداری کن و گرنه پولش را خودت پرداخت کن. فردا شب آن بُز را بیاور و در این موضع ذبح کن. آن گاه روز چهارشنبه هجدهم ماه مبارک رمضان، گوشت آن بُز را بر بیماران و کسانی که مرض صعب العلاج دارند انفاق کن که حق تعالی همه را شفا دهد».

آن بُز، ابلق است. موهای بسیار دارد. هفت نشان سفید و سیاه، هر یکی به اندازه یک درهم در دو طرف آن است که سه نشان در یک طرف و چهار نشان در طرف دیگر آن است». آن گاه به راه افتادم. یک بار دیگر مرا فرا خواند و فرمود: «هفت روز یا هفتاد روز ما در اینجا باشیم».

حسن بن مثله می گوید: «من به خانه رفتم و همه شب را در اندیشه بودم تا صبح طلوع کرد. نماز صبح خواندم و به نزد علی منذر رفتم و آن داستان را با او در میان نهادم. همراه علی منذر، به جایگاه دیشب رفتم. پس او گفت: «به خدا سوگند که نشان و علامتی که امام علیه السلام فرموده بود این جا نهاده است و حدود مسجد با میخها و زنجیرها مشخص شده است».

آن گاه به نزد سید ابوالحسن الرضا رفتیم. چون به سرای وی رسیدیم غلامان و خادمان ایشان گفتند: «شما از جمکران هستید؟» گفتیم: «آری». پس گفتند: «از اول بامداد، سید ابوالحسن در انتظار شما است». پس وارد شدم و سلام گفتم. جواب نیکو داد و بسیار احترام کرد و مرا در جای نیکو نشانید. پیش از آن که من سخن بگویم، او سخن آغاز کرد و گفت: «ای حسن بن مثله! من خوابیده بودم. شخصی در عالم رؤیا به من گفت: «شخصی به نام حسن بن مثله، بامدادان از جمکران پیش تو خواهد آمد آن چه بگوید اعتماد کن و گفتارش را تصدیق کن که سخن او سخن ما است. هرگز سخن او را رد نکن». از خواب بیدار شدم و تا این ساعت در انتظار تو بودم. حسن بن مثله، داستان را مشروحاً برای او نقل کرد. سید ابوالحسن دستور داد بر اسب ها زین نهادند. سوار شدند. به سوی ده (جمکران) رهسپار گردیدند.

چون به نزدیک ده رسیدند، جعفر شبان را دیدند که گله اش را در کنار راه به چرا آورده بود. حسن بن مثله، به میان گله رفت آن بز که از پشت سر گله می آمد، به سویش دوید. حسن بن مثله، آن بز را گرفت و خواست پولش را پرداخت کند که جعفر گفت: «به خدا سوگند! تا به امروز من این بز را ندیده بودم و هرگز در گله من نبود، جز امروز که در میان گله آن را دیدم و هرچند خواستم که آن را بگیرم میسر نشد». پس آن بز را به جایگاه آوردند و در آن جا سر بریدند. سید ابوالحسن الرضا به آن محل موعود آمد و حسن بن مسلم را احضار کرد و منافع زمین را از او گرفت. آن گاه وجوه رهی را نیز از اهالی آن جا گرفتند و به ساختمان مسجد پرداختند و سقف مسجد را با چوب پوشانیدند.

سید ابوالحسن الرضا، زنجیرها و میخها را به قم آورد و در خانه خود نگهداری کرد. هر بیماری صعب العلاجی که خود را به این زنجیرها میمالید، در حال شفا می یافت. ابوالحسن الرضا وفات کرد و در محله موسویان (خیابان آذر فعلی) مدفون شد، یکی از فرزندانش بیمار گردید. داخل اتاق شده سر صندوق را برداشت زنجیرها و میخها را نیافت.

پیشگوی امیر مؤمنان (علیه السلام) از مسجد مقدس جمکران

حضرت امیرالمؤمنین علی علیه السلام در عصر خود قبل از آنکه سخنی از قم در حجاز و کوفه به میان آید حدود ۲۵۳ سال قبل از آغاز تأسیس مسجد جمکران از آن خبر داده است مرحوم کاتوزیان در کتاب انوار المشعشعین از کتاب خلاصه البلدان واو از کتاب مونس حزین شیخ صدوق اعلی الله تعالی مقامه نقل می کند که روزی حضرت امیرالمؤمنین علی علیه السلام به حذیفه بن یمان یکی از اصحاب نیک پیامبر صلی الله علیه و آله و سلم فرمودند : «ای پسر یمانی! در اول ظهور، خروج نمایند (۱) قائم آل محمد علیه السلام (و علیه السلام) از شهری که آن را قم گویند و مردم را دعوت به حق میکند، همه خلائق از شرق و غرب، به آن شهر روی آورند و اسلام، تازه شود...

ای پسر یمانی! این زمین مقدس است، از همه لوثها، پاک است...

رایت (پرچم) وی (حضرت مهدی علیه السلام) را بر فراز کوه سفید نزدیک مسجد که آنرا جمکران نامند نصب کنند او از زیر مناره آن مسجد بیرون آید، (۲).

از این حدیث شریف، استفاده میشود به طوری که مسجد سهله در دوران ظهور حضرت بقیه الله علیه السلام، پایگاه آن حضرت خواهد بود، مسجد

(۱)- مطابق روایات، خروج اولیه حضرت مهدی علیه السلام از کنار کعبه است و این خروج (از قم) که حضرت علی علیه السلام فرمودند در مراحل بعد از ظهور و خروج اولیه حضرت مهدی علیه السلام از کنار کعبه است

(۲)- کتاب حضرت معصومه فاطمه دوم (تألیف آیت الله محمدی اشتهاردی) به نقل از انوار المشعشعین ج ۲ ص ۱۹۴-۱۹۵

مقدس جمکران نیز در عصر ظهور جایگاه خاصی دارد و پایگاه دیگری برای آن حضرت است.

بخش دوم: اعمال مسجد مقدس جمکران

امام زمان علیه السلام خطاب به حسن بن مثله جمکرانی: به مردم بگو: به این مکان رغبت کنند و آن را عزیز دارند و چهار رکعت نماز در آن گذارند.

دو رکعت اول:

به نیت نماز تحیت مسجد است، در هر رکعت آن یک حمد و هفت بار (قل هو الله احد) خوانده میشود و در هر دو رکعت هفت مرتبه ذکر رکوع و سجده را تکرار کنند.

دو رکعت دوم:

به نیت نماز امام زمان علیه السلام خوانده میشود، بدین صورت که سوره حمد را شروع کرده و آیه (ایک نعبد و ایک نستعین) صد مرتبه تکرار میشود و بعد از آن، بقیه سوره حمد خوانده می شود، و سپس سوره (قل هو الله احد) را فقط یک بار خوانده و به رکوع رفته و ذکر (سبحان ربی العظیم و بحمده) هفت مرتبه، پشت سرهم تکرار می شود.

و سپس به سجود رفته و ذکر (سبحان ربی الاعلی و بحمده) نیز هفت مرتبه، پشت سرهم تکرار می شود.

رکعت دوم را نیز به همین ترتیب خوانده، چون نماز به پایان برسد و سلام داده شود، یک بار گفته می شود (لا اله الا الله) و به دنبال آن تسبیحات حضرت زهرا علیها السلام گفته شود و بعد از آن به سجده رفته و صد بار بگویند: (اللهم صل علی محمد و آل محمد).

آنگاه امام علیه السلام فرمودند: هر که این دورکعت نماز را در این مکان (مسجد مقدس جمکران) بخواند مانند آن است که دورکعت نماز در کعبه خوانده باشد.

نکته: بسیار شایسته است این نماز شریف را در این مکان مقدس به عنوان هدیه به وجود مقدس حضرت امام صاحب الزمان علیه السلام بخوانیم چرا که وقتی عملی را به آنحضرت اهداء شود خداوند متعال آن عمل را برای اهداء به حضرت مهدی علیه السلام در سطح آن حضرت ارتقاء می دهد تا در شان آن امام علیه السلام قرار گیرد، پس اثر اول نیابتی، ارتقاء سطح کیفی عمل ما را در پی خواهد داشت و برگشت اثر اهداء این نماز و نیز دیگر اعمال مستحب به آنحضرت به خود اهداءکننده هم در حد اعلای نورانیت و مقبولیت خواهد بود.

بخش سوم: زیارتها و دعاهایی که می توان در مسجد مقدس جمکران به قصد ثواب خواند

زیارت امام حسن عسکری علیه السلام

پدر مکرم حضرت امام عصر علیه السلام به نیابت از آن حضرت

در تمام مذاهب و ملتها احترام و ادب به پدر و مادر انسانها مورد عنایت و توجه فرزندان بخصوص وصی و فرزند ارشد آن پدر و مادر می گردد و هرگونه ادب به آندو باعث برانگیختن حس جبران و رد احسان از طرف فرزند آن دو به شخص ادب کننده میشود حال اگر آن فرزند، انسان کریم و کامل و ولی اعظم خدای سبحان یعنی حضرت امام صاحب العصر و الزمان علیه السلام باشد بدون شک عنایت و توجه آنحضرت شامل حال ادب کننده به محضر پدر مکرم و مادر بزرگوارشان خواهد شد حال با توجه این مقدمه بسیار شایسته است در مسجد مقدس جمکران که عطر عنایت و حضور ولی اعظم خدا امام زمان علیه السلام کاملاً به مشام جان مشتاقان میرسد به قصد رجاء و امید ثواب؛ زیارت پدر بزرگوار و مادر مکرمه آنحضرت را به نیابت از خود حضرت امام صاحب الزمان علیه السلام با امید جلب خشنودی و عنایات خاصه آن یگانه دوران با توجه و اخلاص و امید ثواب بخوانیم پس به قصد رجاء به نیابت از حضرت امام صاحب الزمان علیه السلام پدر مکرم آنحضرت را با اخلاص و توجه زیارت می کنیم بگو: